Fattiga/ hwarest beſlaget giordt är/ kommer at tilfalla; börandes doch Upſyningzmannen/ der han tillika Angifware är/ twå tredie dehlar däraf åtniuta. Alle ſom til de uti denne Förordning utſatte Penninge-Böter blifwa ſakfälte/ och dem ei kunna erlägga och betala/ böra et deremot ſwarande corporalt ſtraff wara underkaſtade. Til yttermera wiſſo hafwe Wi detta med egen hand underſkrifwit och med Wårt Kongl. Sigill bekräfftat lätt. Stockholm i Råd-Cammaren den 13. Januarii Åhr 1722.

FRIEDRICH.

Kongl. Maj:ts PLACAT,

Om

Fyra Allmänne/ Solenne Tacksäijelse-Faste-Bot- och Böne-Dagar/

Som

öfwer hela Sweriges Rike/

Stor-Förstendömet Finland/ och alla Sweriges Krono tilhörige och underliggande Furstendömer/ Land och Herrskaper/

Högtideligen hållas och begås skola/

Uti innewarande Åhr

1722.

Dat. Stockholm den 23. Januarii. 1722.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ M:tis.

STOCKHOLM/ uti det Kongl. Tryckeriet uplagd/

Hos Johan Henrich Werner,
Directeur öfwer alla Tryckerien i Riket/ Åhr 1722.

FRIEDRICH,

med Guds Nåde / Sweriges / Giötes och Wendes Konung. ꝛc. ꝛc. ꝛc.

Tilbiude Eder Oß älskelig / Wåre trogne Undersåtare / Andelig och Werldslige / som bo och bygga i Wårt Konunga Rike Swerige Storfurstendömet Finland / samt andra Sweriges Crono tilhörige och derunder liggiande Land och Herrskaper / så och allom androm / som deruti wistas / Wår synnerliga ynnest / nådiga benägenhet och gunstiga willia med Gud Alzmächtig / tilförende.

Wi hafwe genom den Högstas nådiga bistånd med hwar annan erlefwat den behageliga tiden / på hwilken detta Riket / alles Edert K. Fädernesland / efter så långwarachtiga krigsplågor och olyckor / har på alla sidor af Guds milda hand erhållit den länge efterlängtade Freden / hwarmedelst ei allenast de många ibland Eder / som igenom en bedröfwelig flycht undan Fienden warit hit och dit förskingrade och i landet kringspridde / men nu kunnat åter begifwa sig tilbakars til deras förra hemwisten / utan ock J alle i gemen blifwit försatte i den angenåma friheten / at hwar i sin stad / under Gudz wälsignelse / i ro och utan frucktan / få winlägga Eder om eder uprätwentyrs förmena / at emedan den gode Guden så wida förbarmat sig öfwer edra utståndne wederwärdigheter / at Wi samtlige uti de twånne framflutne åhren / sedan Wåre wanlige Boot- och Bönedagar warit begångne / hafwe wid slutet af hwardera åhret haft den glädien / at fira Lof- och Tacksäijelse-Dagar för den ena Freden efter den andra; så lärer Räkningen med Eder GUD numera wara richtig / och straffmåttet upfylt / så at hädanefter

utan

utan widare fahra/ den omsorgen förnämligast Eder är lämnad/ at eftertrachta et fulkomligit nyttiande af de fruchter och förmoner/ som af den liufwa Freden kumma och plåga härflyta. Men om Wi wele rätt öpna Wåra ögon/ och noga beskåda närwarande tids beskaffenhet och omständigheter/ måste Wi utan all twifwel den ene med den andra befinna at den Store Guden/ som af sin oändeliga barmhertighet har lätit Oß uti högsta nöden denna Nåde-wälgiärningen wederfaras/ ännu ei är tilfreds med Oß/ och at ehuru han betedt sig emot Oß med mycken förskoning/ och lätit et grufweligit ris falla sig utur handen/ håller han likwist densamma med ännu flera öfwer Oß utsträckt/ och efter sin rättwisa dom torde hafwa i sinnet/ sedan Wi råkat utur stormen/ at fördärfwa Oß i sielfwa Hamnen/ och der låta Oß lida skiepsbrott. I hafwen nu länge tilbaka/ under Eder bedröfwelses tid/ warit förskonte för farliga och sinittosamma siukdomar/ med hwilka många utrikes länder i dessa åhren blifwit hemsökte: Huru länge den Nåden lärer för Oß blifwa beständig/ det står i den Högstas hand/ som redan har på åtskilliga orter i Riket ibland de oskiäliga Creaturen/ til Eder märkeliga skada och afsaknad/ lätit en owanlig sinitta inritas/ hwilken under en stadigwarande osund Lufft hotar Oß med det/ som wärre är. GUD har under hela krigstiden bewist Eder den Faderliga godheten/ at I ei lidit brist på det timmeliga uppehället/ och at Landet har warit wälsignadt med bröd och bärgning/ och bergsbruken haft deras tarfweliga drift och gång: Hwad den Aldrahögste nu med Oß menar/ sedan han begynt förwandla för Oß åhrsens tider/ och straffa Oß med en sälsam och nästan onaturlig wäderlek/ af hwilken så wäl jordenes gröda står i fara/ som de wanlige Närings-medlen här och der i Landet blifwa förhindrade och afskurne/ det måste Wi jemwäl med suckan Hans Gudomeliga wälbehag hemställa. Wi äre wisserligen til

til Wår olycka förblindade/ om Wi af alt sådant och annat mera ei kunne sluta/ at HErrans wrede öfwer Oß ei är ännu aldeles utsläckt/ och at den dyrbare Freds-Gåfwan/ som Wi af Hans Nåd åtniutit/ är Oß allenast förlänt til et prof/ huru Wi tänke Oß deruti skicka/ och om Wi af densamma kunne bewekas/ at med upricktiga hiertan dels erkiänna det goda Wi undfådt/ dels besinna det onda/ som Oß ännu öfwer hufwudet swäfwar. Och emedan Oß allesamman derwid ei annat är til råde/ än at en gång med fulkomligit alfwar ändra Wårt motwilliga och wahnartiga lefwerne/ och med en sanskyllig bättring wända Oß til GUD/ samt med en innerlig och ödmiuk åkallan afbidia den hämd och straff/ som hans rättfärdighet än ytterligare kan hafwa öfwer Oß beslutit; Fördenskul och på det Wi å Wår sida ei måge efterfättia den Christeliga omwårdnat/ som Oß ältigger/ at gifwa Eder dertil en hälsosam anledning; Ty äre Wi föranlåtne/ at jemwäl i innewarande åhr påbiuda och utskrifwa Fyra Allmänne/ Solenne-Tacksäjelse-Faste-Bot-och Böne-Dagar/ förordnandes derke öfwer hela Wårt Rike samt des underliggiande Landskaper komma at hållas och högtideligen begås. Wi biude och befalle altderföre härmed Eder alle/ både Andelige och Werldslige/ Höge och Läge/ Unge och Gamle/ Män och Qwinnor/ som uti Wårt Konunga Rike och des anhörige Furstendömen/ Land och Herrskaper/ bygga/ bo eller wistas/ ingen undantagandes/ af hwad stånd eller wilkor han wara må/ som af siukdom eller annat oundwikeligit förfall ei är hindrad och afhållen/ at I på dessa Fyra förenämde Allmänne Tacksäjelse-Faste-Bot-och Böne-Dagar sättien alla werldsliga sysslor afsides/ och efter en Gudelig beredelse/ tidigt och enhälligt träden up i HErrans Hus/ dersammastädes andächteligen betracktandes Gudz heliga ord/ utaf de

der-

dertil förordnade Texter, jemte Psalmer/ Böner och Lofsånger. I synnerhet bören I af alt hiertа åkalla den gode GUDEN/ at Han wärdigas framgent bewara sin Församling och sit Ords rena lära ibland Oß/ styrkia och wälsigna det Werldsliga Regementet/ förlåna Oß den erhåldne Fredens beständighet/ och afwända ifrån Oß hunger/ dyr tid/ Pestilentia och smittosamma siukdomar/ och hwarjehanda andra Landsplågor. På det nu detta Wårt Gudeliga Påbud/ må desto eftertryckeligare och med behörig lydno efterlefwas; Ty wele Wi hafwa anbefalt Wår Öfwer-Ståthållare i Stockholm, General-Gouverneurer, Gouverneurer och Landshöfdingar/ samt Borgmästare och Råd i Städerne/ och Fougdar/ Befallnings-och Länsmän å landet/ at hafwa noga och altwarsam upsicht deröfwer/ at det af ingom må brytas och öfwerträdas: Sedan och/ at Erkie-Biskopen/ Biskoparne/ Superintendenterne, Probstarne och Kyrkioherdarne/ hwar för sig/ denna Wår nådiga willia och befallning alla sina Församlingar tilbörligen och i rättan tid förkunna låta; förfarandes sedan emot dem/ som häremot finnas bråtzlige/ aldeles efter som de förra Bönedags Placaterne i Bokstafwen förmå och innehålla. Här I alle i gemen och hwar och en i synnerhet hafwen Eder hörsammeligen at efterrätta: Och Wi befalle Eder samt- och synnerligen GUD Allsmächtig nådeligen. Gifwit Stockholm i Råd-Cammaren den 23 Januarii. 1722.

FRIEDRICH.

LS

Böne-Dags TEXTER, För Åhr 1722.

Förste Böne-Dagen/ den 6. Aprilis.

Otteſången.

Amos 7. v. 2.

ACh! HErre HErre! war nådelig; ho skal uphielpa Jacob igen? ty han är ju fast ringa.

Högmässan.

Jerem. 30. v. 15.

HWad ropar tu öfwer tin skada/ och öfwer tin stora wärck? hafwer jag dock thetta giordt tig för tina stora miſsgierningar/ och för tina starcka synder skul.

Aftonsången.

Psalm. 119. v. 137.

HERRE/ tu äst rättfärdig; och rätt är titt Ord.

Andre Böne-Dagen/ den 15. Junii.

Otteſången.

Esai. 12. v. 1.

JAg tackar tig/ HErre/ at tu hafwer warit wred på mig; och tin wrede hafwer sig wändt/ och tu tröster mig.

Högmässan.

Levit. 26. v. 23. 24.

OM I äntå icke thermed låten rätta Eder/ och wandren mig emot: Så skal jag och wandra emot Eder/ och skal ännu slå Eder siu resor mer för Edra synder skul.

Af-

Aftonsången.

Psalm 143. v. 2.

WAck icke til doms med tin tienare: ty för tig är ingen lefwandes rättfärdig

Tredie Böne-Dagen / den 13. Julii.

Otteſången.

Mich. 6. v. 8.

DEt är tig ſagt / Menniſkia / hwad godt är / och hwad HErren af tig åſkar / nemligа: at hålla Gudz ord / och bruka kiärlek / och wara ödmiuk för tinom GUD.

Högmåſſan.

Joh. 13. v. 17.

OM I thetta weten / ſalige åren I om I thet giören.

Aftonsången.

Syrach. 1. v. 36.

SE til / at tin Gudsfruchtan icke är et ſkrymteri / och tiena honom icke med falſkt hierta.

Fierde Böne-Dagen / den 10. Auguſti.

Otteſången.

1. Reg. 18. v. 21.

HUru länge halten I på båda ſidor? är HErren GUD / ſå wandrer efter honom.

Högmåſſan.

Joſ. 24. v. 15.

JAg och mitt Huus willie tiena HERRanom.

Aftonsången.

1. Cor. 15. v. 58.

DHerföre / mine kiäre Bröder / warer faſte / owikelige / och rike uti HErrans wärk altid; efter ther I weten / at Edart arbete är icke fåfängt i HErranom.

dat. 23. Januarii. 1722.

Stockholms Stads Packhus Wägare-TAXA.

		S:mt öre
A.		
ALun allahanda ſlag	Skiepp.	5.
Auri Pigmentum eller Opperment	Liſp.	2.
Antimonium	Liſp.	1.
Angelika	Liſp.	2.
Anis	Liſp.	1.
Arſenicum	Liſp.	2.
B.		
Bly	Skiepp.	4.
Brunneller	Liſp.	1.
Borax	Liſp.	2.
Bernſtensgrus	Liſp.	2.
Bernſten hel	Liſp.	4.
Bäſwergiäll	Liſp.	4.
Bockenholtz	Liſp	1.
Brunroth	Skiepp.	5.
Briſillia	Skiepp.	6⅔
Dito röd	Skiepp.	6⅔
Dito Brun eller Blauholtz	Skiepp.	4.
Dito Oraſpad	Skiepp.	1.
Blyhwitt	Liſp.	1.
Blyartz	Liſp.	2.
Bolus	Liſp.	1.
Bleygelb	Liſp.	2.
Berggrönt	Liſp.	2.
Brunocker	Liſp.	2.
Blår af Liin	Skiepp.	2.

C.